

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Výbor pre rozvoj

PREDBEŽNÉ ZNENIE
2004/2213(INI)

2.3.2005

NÁVRH SPRÁVY

o dôsledkoch úverových aktivít Európskeho spoločenstva v rozvojových krajinách(2004/2213(INI))

Výbor pre rozvoj

Spravodajkyňa: Gabriele Zimmer

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU.....**Error! Bookmark not defined.**

BEGRÜNDUNG.....**Error! Bookmark not defined.**

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o dôsledkoch úverových aktivít Európskeho spoločenstva v rozvojových krajinách (2004/2213(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na správu Komisie Rade a Európskemu parlamentu o pôžičkových a úverových aktivitách Európskych spoločenstiev v roku 2003 (SEK(2004)1073) a na pripojený pracovný dokument Komisie (SEK(2004)1074),
  - so zreteľom na výročnú správu Rozvojová politika a externá pomoc ES tretím krajinám za rok 2004 (KOM(2004)0536 a SEK(2004)1027),
  - so zreteľom na štúdiu „Európska investičná banka a krajiny AKT: účinné partnerstvo?“ (European Investment Bank and the ACP Countries : An Effective Partnership?) sekretariátu Commonwealthu,
  - so zreteľom na externú štúdiu „Rozvojový vplyv poskytovania pôžičiek Európskej investičnej banky (EIB) v rámci Cotonou a ALA“ (The development impact of European Investmentbank (EIB) Lending Operations in the Cotonou and ALA Framework)¹ ktorú zadal Výbor pre rozvoj,
  - so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 20. januára 2000 o porušovaní ľudských práv v súvislosti s ropnými a ropovodnými projektmi v Čade a Kamerune²,
  - so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 5. februára 2002 o výročnej správe Európskej investičnej banky za rok 2000³,
  - so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 21. novembra 2002 o výročnej správe Európskej investičnej banky za rok 2001⁴,
  - so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 22. apríla 2004 o správe o činnosti Európskej investičnej banky za rok 2002⁵,
  - so zreteľom na výsledky vypočutia vo Výbore pre rozvoj z 18. januára 2005,
  - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu,
  - so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj Európskeho parlamentu (A6-0000/2005),
- A. keďže Európska investičná banka (EIB) je najväčším verejným poskytovateľom úverov na svete s objemom pôžičiek 40 miliárd eur,

---

¹ projekt č. EP/ExPol/B/2004/09/06.

² Ú. v. C 304, 24.10. 2000, s. 211.

³ Ú. v. C 284, 21. 11. 2002, s. 111.

⁴ Ú. v. C 25, 29. 1. 2004, s. 390.

⁵ Schválené texty v tento deň, P5_TA(2004)0371.

- B. keďže EIB pracuje vo viac ako sto rozvojových krajinách, v oblasti Stredozemného mora, v krajinách (AKT) Afriky, Karibiku a Tichomoria, v Latinskej Amerike a v Ázii a realizuje dôležité rozvojové programy EÚ v oblasti Stredozemného mora a krajinách AKT, hoci spôsoby poskytovania úverov rozvojovým krajinám nie sú definované moderným politickým mandátom,
- C. uvedomuje si, že EIB v posledných rokoch vyvinula veľké úsilie s cieľom vyhovieť konštruktívnym návrhom Európskeho parlamentu,
- D. keďže EIB pracuje ako nezávislá banka, ktorá však má záväzky voči svojim akcionárom - 25 členským štátom,
- E. keďže EIB pri poskytovaní úverov mimo EÚ nepredpokladá nijaké jednotné environmentálne alebo sociálne normy,
- F. uvedomuje si mimoriadne riziká spojené s poskytovaním úverov v mnohých rozvojových krajinách, s ktorými sa manažment EIB musí vedieť ofenzívne vysporiadať,
- G. uvedomuje si snahy Európskej únie a štátov sveta smerujúce k dosiahnutiu rozhodujúceho prelomu v oblasti rozvojovej politiky naplnením Rozvojových cieľov milénia (MDG),
  - 1. vyjadruje podčiakovanie EIB za jej mimoriadnu ochotu zapojiť sa do dialógu a za poskytovanie informácií,
  - 2. vyzýva EIB, aby podporila rozvojové ciele Európskej únie definované v Dohode z Cotonou v súlade s ôsmymi MDG a aby ako podmienku poskytovania úverov stanovila význam podporovaných projektov pre dosiahnutie MDG,
  - 3. odporúča EIB, aby si pri vyhodnocovaní poradia projektov osvojila aj klúčové ukazovatele definované Komisiou v súvislosti s MDG a aby tak splnila normy stanovené multilaterálnymi rozvojovými bankami,
  - 4. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila lepsiú integráciu EIB a jej projektového plánovania do plánovania Komisie a členských štátov v súlade so záväzkami z Barcelony smerujúcimi k lepšej koordinácii a harmonizácii opatrení rozvojovej politiky,
  - 5. vyjadruje EIB pochvalu za zohľadnenie pozícii mimovládnych organizácií a verejnosti pri pokračovaní v projektovom monitorovaní, vyzýva ju však, aby takúto konzultáciu uskutočnila už vo fáze povoľovania úveru (pre-appraisal) a aby zdokumentovala výsledky pre Komisiu a členské štáty,
  - 6. vyjadruje pochvalu v súvislosti s integráciou „Vyhodnocovania vplyvu na životné prostredie“ (Environmental Impact Assessment) a „Vyhlásenia o vplyvoch na životné prostredie“ (Environmental Impact Statement) do projektového cyklu EIB, naliehavo však odporúča zohľadniť tiež sociálne dôsledky investícií a dôsledky investícií na zamestnanec k politiku a zaradiť výhľad orientovaný na ukazovatele MDG do zoznamu dokumentov týkajúcich sa schvaľovacej analýzy,
  - 7. vyzýva členské štáty ako akcionárov banky, aby EIB poskytli mandát rozvojovej politiky

na dosiahnutie MDG v regióne ALA a upustili od doterajšej priority externej hospodárskej pomoci,

8. vyzýva Radu, aby zvýšila objem finančných prostriedkov na aktivity EIB v regióne ALA; očakáva od EIB, že pri svojich úlohách v tomto regióne, uprednostní ekonomicky slabšie krajiny;
9. odporúča EIB, aby rozšírila svoj strategický dokument „Financovanie projektov rekonštrukcie a obnovy po prírodných katastrofách“ (Funding of Reconstruction and Restoration Projects following Natural Disasters) na regióny mimo Únie a kandidátskych krajín a odporúča Rade a Komisii, aby vypracovali mandát núdzovej pomoci pre EIB, ktorý jej dovolí poskytnúť účinnú a špecifickú regionálnu pomoc na výstavbu, bez ohľadu na súčasné kritéria poskytovania externej hospodárskej pomoci, napríklad v regióne ALA;
10. vyzýva Radu a Komisiu, aby uvoľnili nevyhnutné prostriedky s cieľom umožniť rozdelenie úverových prostriedkov EIB na pomoc oblastiam postihnutým tsunami určenú na výstavbu v súlade s kritériami Medzinárodnej rozvojovej agentúry (IDA);
11. vyzýva Komisiu, aby spoločne s EIB začala rokovania s Medzinárodným menovým fondom (MMF) s cieľom umožniť financovanie projektov týkajúcich sa služieb všeobecného záujmu v rozvojových krajinách, aby sa dosiahol pokrok v oblasti verejne financovaných služieb všeobecného záujmu a pripravil sa tak podklad pre investície v súkromnom sektore;
12. vyzýva EIB, aby vyvinula nezávislý mechanizmus podávania sťažností, prístupný nielen občanom EÚ, ale aj občanom, ktorých sa týkajú projekty financované EIB v rozvojových krajinách;
13. vyzýva EIB, aby zohľadnila sektorálne ciele svojej úverovej politiky vo vzťahu k rozvojovým krajinám, predovšetkým v oblasti energetiky, lesného hospodárstva, dopravy, vodného a odpadového hospodárstva a analýzu dôvodov, prečo súkromní investori opustili tieto oblasti;
14. odporúča vytvorenie rozpočtového riadku EIB pre presun vedomostí a technickú podporu;
15. očakáva od EIB, že výrazne posilní svoje záväzky v oblasti mikro úverov založené na pozitívnych skúsenostiach svojich prvých projektov a že podporí najmä pomoc určenú ženám pri zakladaní podnikov;
16. vyzýva EIB, aby poskytla vyššie percento úverov v miestnych menách a aby preskúmala svoje možnosti podpory miestnych mien prostredníctvom záväzku EIB;
17. vyzýva Komisiu, aby ešte v roku 2005 vypracovala štúdiu, v ktorej preskúma, či by vydávanie eurobondov porovnatelných so štátnymi dlhopismi USA prispelo k vytvoreniu podstatných zdrojov umožňujúcich väčší záväzok EIB pri dosahovaní cieľov rozvojovej politiky;
18. vyzýva EIB, aby v krátkom čase vypracovala realizačnú štúdiu, či je prostredníctvom počiatočnej pomoci v eurách a podielového vlastníctva EIB v Afrike, Ázii a Latinskej Amerike možné dosiahnuť podobné výsledky ako v regióne ALA.

Amerike možné vytvoriť regionálne fondy analogicky k návrhu japonskej vlády na vytvorenie Ázijského rozvojového fondu;

19. očakáva, že EIB vyvinie usmernenia týkajúce sa poskytovania úverov pre súkromný sektor, ktoré by mali byť založené na rešpektovaní ľudských práv, dodržiavaní environmentálnych a sociálnych noriem v súlade s existujúcimi medzinárodnými normami, na dodržiavaní pracovných noriem Medzinárodnej organizácie práce (ILO) a prípadne na smerniciach OECD pre nadnárodné podniky a očakáva, že dodržiavanie usmernení bude EIB kontrolovať;
20. vyzýva EIB, aby nepodporovala projekty, ktoré vedú k zničeniu prirodzených biotopov, ktoré prispievajú k nelegálnemu zneužívaniu prírodných zdrojov, ktoré zahŕňajú výrobu v EÚ zakázaných látok alebo látok, ktoré budú v EÚ zakázané, ktoré financujú budovanie hrádzí, nezodpovedajúcim kritériám Svetovej komisie pre priehradky (World Commission on Dams); vyzýva EIB, aby prijala odporúčania Extractive Industry Reviews (január 2004) Svetovej banky;
21. žiada EIB, aby prijala účinné opatrenia proti podplácaniu a praniu špinavých peňazí a aby sa v rámci komplexnej protikorupčnej politiky zaviazala podporovať len také zmluvy, ktoré sú výsledkom otvoreného a transparentného procesu rokovania a ktoré zaväzujú aj zákazníkov EIB v rozvojových krajinách, aby dokázali, že majú primerané systémy vnútornej kontroly na odhalenie podplácania a korupcie, d'alej žiada, aby EIB preskúmala všetky obvinenia z korupcie a aby ich postúpila zodpovedným súdnym úradom a aby prijala adekvátne sankcie voči obvineným;
22. vyzýva EIB, aby pri poskytovaní úverov v rozvojových krajinách uplatňovala menej konzervatívnu rizikovú stratégiu;
23. vyzýva EIB, aby sa vzhľadom na transparentnosť podporovaných projektov orientovala na Medzinárodnú finančnú korporáciu (International Finance Corporation);
24. vyzýva EIB, aby sa v záujme poskytnutia najlepšej možnej podpory malým a stredným podnikom usadila priamo na mieste alebo aby poskytovanie úverov pre tento okruh zákazníkov prebiehalo prostredníctvom inštitúcií fungujúcich ako klíringový dom (Clearing House) a aby zorganizovala inštitúcie vytvorené z externých odborníkov, s cieľom umožniť príjemcom úverov profitovať z výhodných podmienok v pravom zmysle investičnej banky v sektore rizikového kapitálu a súčasne vytvoriť osobitnú úverovú líniu na podporu miestneho súkromného sektora;
25. odporúča začatie nepretržitého dialógu medzi Výborom pre rozvoj a EIB;
26. vyzýva Komisiu, aby Výboru pre rozvoj a Rade každý rok predložila záznam o úspechoch, ktoré dosiahli programy zrealizované v spolupráci s EIB s ohľadom na MDG;
27. vyzýva Radu a Komisiu, aby podporili požiadavky Parlamentu vo vzťahu k EIB;
28. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, Európskej investičnej banke, Rade AKT-EÚ, Organizácii spojených národov a Svetovej banke.

BEGRÜNDUNG

In ihrem Jahresbericht 2004 Entwicklungspolitik und Drittlandshilfe der EG verweist die Europäische Kommission darauf, dass sich die Europäische Union und ihre Mitgliedstaaten in ihren Entwicklungspolitischen Zielen klar zu den Millennium Development Goals der Vereinten Nationen bekennen. Neben ihren anderen Instrumenten der Entwicklungsfinanzierung steht den Mitgliedstaaten der Union mit der Europäischen Investitionsbank (EIB) im Kreditsektor ein Instrument zur Verfügung, um das sie die Welt beneiden könnte.

Stolz bezeichnet sich die EIB in ihren Dokumenten zur Außendarstellung als "EU's policy driven bank". In der Tätigkeit der EIB außerhalb der Europäischen Union kommen die jüngeren Entwicklungen in den Entwicklungspolitischen Zielsetzungen der Eignerstaaten der Bank jedoch noch nicht hinreichend zum Tragen.

Die gemeinsame Vereinbarung der Millennium Development Goals im September 2000 sollte ein historischer Beitrag zur Harmonisierung und Effizienzsteigerung weltweiter Entwicklungsbemühungen sein. Wenn im September 2005 das bisher Erreichte auf einer Konferenz der Vereinten Nationen evaluiert werden wird, dann wird sich auch die EIB fragen lassen müssen, welchen Beitrag sie zum Erreichen der vereinbarten Ziele geleistet hat.

Zwar betrachtet die EIB ihren Beitrag zur Armutsbekämpfung, zu dem sie im Abkommen von Cotonou für die AKP-Staaten mandatiert wurde, vornehmlich in der Stimulation von Investitionen im privaten Sektor. Zu Recht weist sie auch darauf hin, dass sie für die ALA-Region (Asien und Lateinamerika) nicht einmal über ein Entwicklungspolitisches Mandat verfügt, sondern dort vornehmlich nach Kriterien der Außenwirtschaftsförderung aktiv wird.

Doch es entspricht dem in den Vereinbarungen der MDG zum Ausdruck kommenden Willen der Staaten, die Aktivitäten zur Förderung des privaten Sektors nicht mehr isoliert zu betreiben, sondern in den Kontext des Erreichens der gesamten Ziele zu stellen. Der EIB mangelt es derzeit am Instrumentarium, die Effizienz ihrer Kreditvergabe an diesen Zielen zu messen. Sie würdigt damit nicht die Anstrengungen der Kommission, die einen Satz von 10 Hauptindikatoren zur Bewertung der Zielführung von Projekten orientiert an den MDG aus den dort festgelegten 48 Indikatoren identifiziert hat.

Gleichzeitig gibt es keine hinreichende Koordinierung für die entwicklungsrelevanten Aktivitäten der EIB mit jenen der Kommission und der Mitgliedstaaten. In der Praxis wirken die unkoordinierten Aktivitäten daher mitunter kontraproduktiv. Bank, Kommission, Mitgliedstaaten, Europäisches Parlament, Vertreter der Zielländer und NGO gehören künftig an einen Tisch, um das wichtige Ziel der Harmonisierung und Effizienzsteigerung Entwicklungspolitischer Maßnahmen zu erreichen.

Notwendig ist hierbei auch eine Anpassung der Maßnahmen an die seit Unterzeichnung des Cotonou-Abkommens gewonnenen Erkenntnisse. Ein striktes Setzen auf die Entwicklung des privaten Investitionsaufkommens, wie es in dem Abkommen noch zum Ausdruck kommt, hat sich insbesondere in der Daseinsvorsorge als unwirksam erwiesen. Die EIB selbst bilanziert, dass sich Investoren in den Bereichen Wasser und Elektrizität inzwischen weitgehend zurückgezogen haben. Das Millennium-Ziel, bis 2015 den Anteil der Menschen ohne Zugang zu sicherem Trinkwasser zu halbieren, offenbart sich damit als nur dann erreichbar, wenn der

öffentliche Sektor mit der Bereitstellung beauftragt und finanziell hierzu in die Lage versetzt wird.

Die Bank weist zu Recht darauf hin, dass es ihr durch die Auflagen des IWF in der Regel nicht möglich ist, Projekte des öffentlichen Sektors zu finanzieren. Es ist daher dringend notwendig, der Daseinsvorsorge dienende Investitionen aus der Haushaltsbilanzierung der Länder durch den IWF herauszunehmen. Wären die aus Mangel an Zugang zu Trinkwasser sterbenden Menschen Kunden großer Lebensversicherungen, so wäre die Bereitschaft zum Überdenken der Bilanzierungskriterien möglicher Weise bereits größer.

Insbesondere im Wassersektor empfiehlt sich auch nach Meinung von Experten der EIB als Königsweg eine Mischfinanzierung aus Krediten und Kofinanzierung durch die Geberländer. Positive Erfahrungen konnte hier die deutsche Kreditanstalt für Wiederaufbau gewinnen.

Eine solche Mischung aus zurück zu zahlenden und nicht rückzahlbaren Mitteln analog zu den Projektförderungen nach IDA-Kriterien wäre auch notwendig, um mit maximaler Effizienz EIB-Aktivitäten in Ausnahmesituationen wie den Wiederaufbaumaßnahmen nach Naturkatastrophen zu ermöglichen. Aktuell und exemplarisch steht die Welt vor der Aufgabe, im Angesicht der Tsunami-Katastrophe ihre Solidarität und ihre Handlungsfähigkeit zu beweisen. Nach dem Willen der Europäischen Union soll die EIB für bis zu 1 Milliarde Euro Projektmittel für den notwendigen Wiederaufbau in der betroffenen Region bereitstellen. Doch hohe strukturelle Hindernisse stehen dem Wirksamwerden dieser Mittel derzeit im Weg. Das Mandat ALA III erlaubt der EIB zwar, in der Region tätig zu werden, doch müssen geförderte Projekte europäischen Wirtschaftsinteressen dienen oder europäische Unternehmen beteiligen. Es wäre ein politischer Skandal, würde sich die EU vor den Augen der Öffentlichkeit durch Maßnahmen der Außenwirtschaftsförderung an Krediten für die Region selbst gesundstoßen. Nur eine Erweiterung des ALA-Mandats um entwicklungspolitische Zielsetzungen oder die Schaffung eines speziellen Nothilfemandats können einen solchen Skandal verhindern.

Zweites zentrales Hindernis für den Einsatz der in der EIB bereitliegenden Mittel in den betroffenen Ländern ist der Missstand, dass Länder, die diese Kreditmittel in Anspruch nehmen würden, in ihrem internationalen Kreditrating herabgestuft würden, wodurch künftig notwendige Kredite für sie teurer würden. Dieser Bericht empfiehlt daher, in Katastrophensituationen generell eine Mischfinanzierung nach IDA-Kriterien zum Einsatz kommen zu lassen, um den beabsichtigten Mitteltransfer überhaupt zu ermöglichen. Die dafür notwendigen Gelder dürfen selbstverständlich nicht durch Umschichtung von für andere arme Regionen vorgesehenen Mitteln durch die Kommission bereitgestellt werden.

Um aus der Tsunami-Krise eine Chance entstehen zu lassen, sollten die in diesem Zusammenhang als notwendig identifizierten Mittel und Schritte in einem neuen Nothilfe-Mandat für die EIB zusammengefasst werden, welches sich die Erkenntnisse und Erfahrungen der EIB aus der Vergangenheit, die in deren Strategiepapier "Funding of Reconstruction and Restoration Projects Following Natural Disasters" festgehalten wurden, zu eigen macht.

Verbesserungen sind jedoch auch hinsichtlich des aktuellen Projektzyklus der EIB möglich und notwendig, auch wenn dieser Bericht sehr wohlwollend zur Kenntnis nimmt, dass die EIB hier in den letzten Jahren starke Bemühungen entwickelt und deutliche Fortschritte erzielt hat. Lobend hervorzuheben ist hier insbesondere die Integration des Environmental Impact

Assessment und des Environmental Impact Statements in den Projektbewilligungsprozess, sowie die geplante Auseinandersetzung mit Fragestellungen, die von NRO und der Öffentlichkeit aufgeworfen werden. Letzterer Punkt scheint jedoch in der Praxis noch zu geringe Bedeutung zu haben. Generell sollte die Konsultation mit den Menschen in der Region und ihren Strukturen, sowie mit überregional operierenden Fachleuten aus NRO bereits früher im Projektzyklus erfolgen.

Dienlich wäre dies dem in der Entwicklungshilfe allgemein als von entscheidender Bedeutung angesehenen Aspekt der partizipatorischen Projektkonzeption und -evaluation. Frühzeitig könnten so auch Fragen der sozialen und beschäftigungsrelevanten Folgeabschätzung einbezogen werden. Darunter werden in diesem Bericht ausdrücklich auch eine gesonderte Abschätzung der beschäftigungspolitischen und sozialen Folgen für Frauen und der sozialen und bildungspolitischen Folgen für Kinder verstanden. Ein Statement zu diesen Konsequenzen fehlt im Projektzyklus der EIB bislang völlig, ist im Kontext der MDG-Kriterien jedoch unabdingbar. Durch eine stärkere Berücksichtigung der regionalen Beteiligung an den aus einer Investition resultierenden Gewinnen würde die EIB berechtigte Kritik, wie sie auch das Europäische Parlament beispielsweise an der Förderung des Tschad-Kamerun Pipeline-Projektes geäußert hat, vorbeugen können.

Projekte dieser Art sollten jedoch insbesondere nach den Erkenntnissen des Berichts der Weltbank "Extractive Industry Reviews" vom Januar 2004 gänzlich von der Finanzierungsliste der EIB verschwinden.

Denn es sind nicht nur die Millennium Development Goals, aus denen sich Kriterien für die Finanzierungstätigkeit durch die EIB im 21. Jahrhundert gewinnen lassen. Der Erkenntnisreichtum von Expertenrunden wie der World Commission on Dams (WCD) und Institutionen wie der International Labor Organisation (ILO), den regionalen Kommissionen der UN (UNECA und andere) oder der OECD mit ihren Richtlinien für multinationale Unternehmen oder der Vereinten Nationen und ihren Agenturen sollte sich in den Leitlinien zur Kreditvergabe einer modernen EIB widerspiegeln. Wenn die EIB nicht den Weg gehen möchte, eigenes Personal mit Kompetenz für die hier beschriebenen Themengebiete zu beschäftigen, so sollte sie in Erwägung ziehen, externen Sachverständ zu engagieren, um ihre Leitlinien entsprechend zu überarbeiten.

Die Zusammenarbeit mit externem Sachverständ scheint bei der EIB im Vergleich zu Geschäftsbanken oder auch anderen Entwicklungsbanken derzeit generell unterentwickelt. Das stellt die Bank vor erhebliche Probleme hinsichtlich der Evaluierung ihrer Projekte entsprechend den in diesem Bericht benannten Maßstäben. Insbesondere das Instrument der Globalförderung scheint sich weitgehend der Evaluation zu entziehen. So entsteht in Zielländern mitunter der Eindruck, das Instrument würde zwar zur Finanzierung der Entwicklung eines Privatbankensektors geeignet sein, nicht jedoch, um Klein- und Mittelständischen Unternehmen etwa in der karibischen Region Investitionsmittel zu den ursprünglich beabsichtigten günstigen Konditionen zur Verfügung zu stellen. Sollte das letztgenannte Ziel künftig erfolgreicher angestrebt werden, so empfiehlt es sich, ein durch regionalen und unabhängigen Sachverständ aufgewertetes Clearing House in den jeweiligen Förderregionen aufzubauen, welches den Projektzyklus von Antragsbeginn bis zur Erfolgsevaluation begleitet. Dieser Stelle könnte auch eine erhebliche Bedeutung auf dem wichtigen Feld der Korruptionsbekämpfung zukommen.

Im Streben, den Wirkungsgrad der Darlehensaktivitäten der Europäischen Gemeinschaft in den Entwicklungsländer und ihres hierfür wichtigsten Instrumentes EIB zu erhöhen, begrüßt dieser Bericht den hervorragenden Dialog mit der EIB und die große Informationsbereitschaft während der Konsultationen und befürwortet eindeutig, die Kooperation zwischen Europäischem Parlament und der EIB in entwicklungspolitischen Aufgabenstellungen konsequent auszubauen.

Nahe Stationen dieser Kooperation sollten die MDG-Evaluierungskonferenz im September 2005, aber auch die Planung der Gemeinschaftsaktivitäten für die Nord-Süd-Kooperation für die Haushaltsperiode 2007 - 2013 sein. Empfehlenswert wäre zudem eine verstärkte Einbeziehung des akademischen Sachverständes und des Sachverständes aus im Entwicklungsbereich spezialisierten NRO in diesen konstruktiven Dialog. So könnte dieser Bericht zum Beginn einer erweiterten Kooperation zwischen der EIB und anderen wichtigen Akteuren der internationalen Entwicklungszusammenarbeit werden.